

straffebestemmelse for tatovering af berusede personer. Man har imidlertid fundet en sådan bestemmelse overvejende betænkelig. Bestemmelsens rækkevidde ville blive ret ubestemt, og den ville kunne give anledning til betydelige bevismæssige vanskeligheder. Hertil kommer, at behovet for en sådan bestemmelse begrænses væsentligt, hvis der gennemføres en lukketidsregel som foreslået i § 2.

Efter affattelsen af lukkeloven (lov nr. 221 af 27. maj 1950), jfr. navnlig § 1, stk. 2, og § 11, kan det være tvivlsomt, om denne lov omfatter erhvervs-mæssig tatoveringsvirksomhed. I praksis ses loven ikke bragt i anvendelse på dette område. Der synes

imidlertid ikke at være tilstrækkelig begrundelse for at give tatoveringsvirksomhed nogen særstilling i denne henseende. Hertil kommer, at den tidligere omtalte undersøgelse vedrørende unge mænd på session viste — hvad også måtte forventes — at den tatoveringsvirksomhed, der udøves i aften-timerne, for så vidt er særlig farlig, som det er på denne tid af døgnet, at de fleste af de pågældende unge mænd er blevet tatoverede, og det navnlig er i de sene aftentimer, der er sket tatovering af berusede.

På denne baggrund foreslås i § 2 en bestemmelse, hvorefter erhvervs-mæssig tatoveringsvirksomhed ikke kan udøves i den almindelige butikslukketid.